

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 12. března 2014

o novém přístupu k neúspěchu v podnikání a k platební neschopnosti

(Text s významem pro EHP)

(2014/135/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem tohoto doporučení je zajistit, aby životaschopné podniky ve finančních potížích, které se nacházejí kdekoli v Unii, měly přístup k vnitrostátním rámcům pro platební neschopnost, jež jim umožňují provést včas restrukturalizaci, tj. reorganizaci svého podniku s cílem předejít jejich platební neschopnosti, a tudíž maximalizovat celkovou hodnotu pro věřitele, zaměstnance, vlastníky a celé hospodářství. Doporučení má rovněž poskytnout čestným úpadcům v Unii druhou šanci.
- (2) Vnitrostátní předpisy o úpadku se velmi liší, pokud jde o škálu řízení, která nabízejí dlužníkům potýkajícím se finančními potížemi v oblasti reorganizace. Některé členské státy mají omezenou škálu řízení, což znamená, že podniky mohou provést reorganizaci poměrně pozdě v rámci formálního insolvenčního řízení. V jiných členských státech je reorganizace možná v dřívější fázi, dostupná řízení však nejsou tak účinná, jak by mohla být, nebo vyžadují různou míru formálnosti, zejména pokud jde o využívání mimosoudních řízení.
- (3) Stejně tak se liší vnitrostátní předpisy, které podnikatelům poskytují druhou šanci, zejména tím, že jim přiznávají prominutí dluhů, které vznikly v průběhu jejich podnikání, a to s ohledem na délku lhůty pro prominutí dluhu a podmínky, za nichž lze prominutí dluhu přiznat.
- (4) Rozdíly mezi vnitrostátními rámci pro reorganizaci a mezi vnitrostátními předpisy, které poctivým podnikatelům poskytují druhou šanci, vedou k vyšším nákladům

a nejistotě při posuzování rizik investování v jiném členském státě a roztržitém podmínkám přístupu k úvěru a mají za následek různé míry výtěžnosti u věřitelů. Ztěžují rovněž navržení a přijetí jednotných reorganizačních plánů v případech přeshraničních skupin společností. Tyto rozdíly mohou rovněž odrazovat podniky, které se chtějí usadit v jiných členských státech.

- (5) Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000⁽¹⁾ se zabývá pouze otázkami příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí, rozhodného práva a spolupráce v přeshraničních úpadkových řízeních. Návrh Komise na změnu uvedeného nařízení⁽²⁾ by měl oblast působnosti nařízení rozšířit i na preventivní postupy, které usilují o záchranu hospodářsky životaschopného dlužníka a poskytují podnikatelům druhou šanci. Navrhovaná změna se však nezabývá rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech, pokud jde o tyto postupy.
- (6) Dne 15. listopadu 2011 přijal Evropský parlament usnesení⁽³⁾ o úpadkových řízeních. Toto usnesení obsahovalo doporučení týkající se harmonizace specifických aspektů vnitrostátního insolvenčního práva, včetně podmínek týkajících se sestavování, účinků a obsahu reorganizačních plánů.
- (7) Ve sdělení o Aktu o jednotném trhu II⁽⁴⁾ ze dne 3. října 2012 se Komise jako ke klíčovému opatření zavázala k modernizaci předpisů Unie o úpadku s cílem usnadnit přežití podniků a dát podnikatelům druhou šanci. Za tímto účelem Komise oznámila, že přezkoumá, jak dále zlepšit účinnost právních předpisů pro případ úpadku v členských státech, aby bylo možné vytvořit rovné podmínky pro všechny společnosti, podnikatele a soukromé osoby na vnitřním trhu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. listopadu 2011 obsahující doporučení Komisi k úpadkovým řízením v kontextu práva obchodních společností EU, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) Sdělení Komise o novém evropském přístupu k neúspěchu v podnikání a k úpadku⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 2012 vyzdvihuje určité oblasti, v nichž rozdíly ve vnitrostátních úpravách insolvenčního práva mohou narušit vytvoření účinného vnitřního trhu. Komise poznamenala, že by vytvoření rovných podmínek v těchto oblastech přineslo více důvěry v systémy jiných členských států ze strany společností, podnikatelů a soukromých osob a zlepšilo by přístup k úvěrům a podnítilo investice.
- (9) Dne 9. ledna 2013 přijala Komise Akční plán podnikání 2020⁽²⁾, v němž byly členské státy mimo jiné vyzvány, aby do roku 2013 pokud možno zkrátily čestným podnikatelům po úpadku dobu pro splnění závazků a vypořádání dluhu nejvýše na tři roky a aby podnikům poskytovaly podpůrné služby pro včasnou restrukturalizaci, poradenství v oblasti předcházení úpadku a malým a středním podnikům podporu při restrukturalizaci a opětovném zahájení činnosti.
- (10) Řada členských států v současnosti provádí přezkumy své vnitrostátní úpravy insolvenčního práva s cílem zlepšit rámec pro záchranu podniků a zvýšit druhou šanci pro podnikatele. Je proto vhodné podporovat soudržnost těchto a případných budoucích vnitrostátních iniciativ, aby se posílilo fungování vnitřního trhu.
- (11) Je nutné prosazovat větší soudržnost mezi vnitrostátními rámci pro insolvenční řízení v zájmu snížení rozdílů a neúčinnosti, které brání včasné reorganizaci životaschopných společností ve finančních potížích a možnosti druhé šance pro čestné podnikatele, a tudíž snížit náklady reorganizace pro dlužníky i věřitele. Větší soudržnost a vyšší účinnost těchto vnitrostátních předpisů upravujících insolvenční řízení by maximalizovala návratnost pro všechny kategorie věřitelů a investorů a podpořila by přeshraniční investice. Větší soudržnost by usnadnila rovněž reorganizaci skupin společností bez ohledu na místo usazení jednotlivých členů skupiny v Unii.
- (12) Odstranění překážek účinné reorganizace životaschopných společností ve finančních potížích mimoto pomáhá zachovat pracovní místa a je prospěšné i pro širší hospodářství. Usnadnění druhé šance pro podnikatele by vedlo rovněž k vyšší míře samostatné výdělečné činnosti v členských státech. Účinné rámce pro insolvenční řízení by umožnily lepší posouzení rizik spojených s rozhodnutími o půjčkách a výpůjčkách a u předlužených podniků by usnadnily úpravu, což by minimalizovalo hospodářské a sociální náklady spojené s procesem snižování zadluženosti těchto podniků.
- (13) Ze soudržnějšího přístupu na úrovni Unie by měly prospěch malé a střední podniky, jelikož tyto podniky nemají potřebné zdroje, aby se vypořádaly s vysokými náklady reorganizace a využily účinnější řízení o reorganizaci v některých členských státech.
- (14) Rovněž správci daně mají zájem na účinném rámci pro reorganizaci životaschopných podniků. Při provádění tohoto doporučení by členské státy měly mít možnost přijmout vhodná opatření k zajištění výběru a vymáhání daňových příjmů při dodržení obecných zásad daňové spravedlnosti a přijmout účinná opatření v případě podvodů, úniků nebo zneužívání.
- (15) Je vhodné vyloučit z oblasti působnosti tohoto doporučení pojišťovny, úvěrové instituce, investiční podniky a subjekty kolektivního investování, ústřední protistrany, centrální depozitáře cenných papírů a jiné finanční instituce, na něž se vztahují zvláštní rámce pro ozdravení a řešení problémů, podle nichž mají vnitrostátní orgány dohledu rozsáhlé intervenční pravomoci. Ačkoli do oblasti působnosti tohoto doporučení není zahrnuta ani předluženost a oddlužení spotřebitelů, členské státy se vyzývají, aby přezkoumaly možnost uplatňování těchto doporučení i na spotřebitele, jelikož některé zásady uvedené v tomto doporučení mohou být důležité i pro ně.
- (16) Rámec pro reorganizaci by měl dlužníkům umožnit, aby se zabývali svými finančními potížemi v počáteční fázi, kdy lze zabránit jejich platební neschopnosti a zajistit zachování jejich činnosti. Aby se však zamezilo možným rizikům zneužití řízení, musí finanční potíže dlužníka pravděpodobně vést k jeho platební neschopnosti a reorganizační plán musí být schopen zabránit platební neschopnosti dlužníka a zajistit životaschopnost podniku.
- (17) K zvýšení účinnosti a omezení prodlev a nákladů by vnitrostátní rámce pro preventivní reorganizaci měly zahrnovat pružné postupy, které omezují soudní formality na případy, kdy jsou nezbytné a přiměřené k ochraně zájmů věřitelů a jiných zúčastněných stran, jež budou pravděpodobně dotčeny. Aby se například zamezilo zbytečným nákladům a zohlednila včasnost řízení, měla by být dlužníkům v zásadě ponechána kontrola nad jejich majetkem a jmenování mediátora nebo dohlázele by nemělo být povinné, nýbrž by k němu mělo dojít podle okolností jednotlivého případu.

(1) COM(2012) 742 final.

(2) COM(2012) 795 final.

- (18) Dlužník by měl mít možnost požádat soud o pozastavení výkonu individuálních práv a přerušení insolvenčního řízení, o jehož zahájení požádali věřitelé, pokud by tato opatření mohla mít nepříznivý dopad na jednání a mařila by vyhlídky na reorganizaci podniku dlužníka. Aby však byla zajištěna náležitá rovnováha mezi právy dlužníka a věřitelů a aby se zohlednily zkušenosti s nedávnými reformami v členských státech, mělo by být pozastavení výkonu zpočátku povoleno na dobu nejdéle čtyř měsíců.
- (19) Potvrzení reorganizačního plánu soudem je nezbytné, aby bylo zajištěno, že omezení práv věřitelů je úměrné přínosům reorganizace a že věřitelé mají přístup k účinné právní ochraně zcela v souladu se svobodou podnikání a právem na vlastnictví zakotveným v Listině základních práv Evropské unie. Soud by měl proto plán zamítnout, je-li pravděpodobné, že pokus o reorganizaci omezí práva nesouhlasících věřitelů více, než co by bylo možno přiměřeně očekávat v případě, že by k reorganizaci podniku dlužníka nedošlo.
- (20) Dopady úpadku, zejména sociální stigma, právní důsledky a trvalá neschopnost splatit dluhy, představují pro podnikatele, kteří chtějí začít podnikat nebo dostat druhou šanci, významné překážky, ačkoli z důkazů vyplývá, že podnikatelé, kteří se ocitli v úpadku, mají na podruhé větší šanci uspět. Je proto třeba podniknout kroky k omezení negativních dopadů úpadku na podnikatele zavedením úplného prominutí dluhu po uplynutí maximální lhůty,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

I. CÍL A PŘEDMĚT

- Cílem tohoto doporučení je podnítit členské státy k zavedení rámce, který umožňuje účinnou reorganizaci životaschopných podniků ve finančních potížích a dává čestným podnikatelům druhou šanci, a tím podpořit podnikání, investice a zaměstnanost a přispět ke snížení překážek hladkého fungování vnitřního trhu.
- Snížením těchto překážek doporučení usiluje zejména o
 - snížení nákladů na posouzení rizik spojených s investováním v jiném členském státě;
 - zvýšení míry výtěžnosti u věřitelů a
 - odstranění problémů při reorganizaci přeshraničních skupin společností.
- Toto doporučení stanoví minimální normy týkající se:

- rámců preventivní reorganizace a
- prominutí dluhů úpadců, kteří jsou podnikateli.

- Při provádění tohoto doporučení by členské státy měly mít možnost přijmout vhodná a účinná opatření s cílem zajistit vymáhání daní, zejména v případě podvodů, úniků nebo zneužívání.

II. DEFINICE

- Pro účely tohoto doporučení:

- „dlužníkem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba ve finančních potížích, kdy je pravděpodobná platební neschopnost;
- „reorganizací“ se rozumí změna složení, podmínek nebo struktury aktiv a pasiv dlužníků nebo kombinace těchto prvků s cílem umožnit dlužníkovi, aby zcela nebo částečně pokračoval v činnosti;
- „pozastavením výkonu individuálních práv“ se rozumí soudem nařízené pozastavení práva na vymáhání pohledávky vůči dlužníkovi ze strany věřitele;
- „soudy“ zahrnují jakýkoli jiný orgán, který je příslušný pro záležitosti týkající se preventivních řízení, jemuž členské státy svěřily úlohu soudů a proti jehož rozhodnutí lze podat opravný prostředek nebo požádat o soudní přezkum.

III. RÁMEC PRO PREVENTIVNÍ REORGANIZACI

A. Dostupnost rámce pro preventivní reorganizaci

- Dlužníci by měli mít přístup k rámci, který jim umožní reorganizovat svůj podnik s cílem předejít platební neschopnosti. Rámec by měl obsahovat tyto prvky:
 - dlužník by měl mít možnost provést reorganizaci v počáteční fázi, jakmile je zjevné, že je pravděpodobná platební neschopnost;
 - dlužník by si měl udržet kontrolu nad každodenní správou podniku;
 - dlužník by měl mít možnost požádat o dočasné pozastavení výkonu individuálních práv;
 - reorganizační plán přijatý většinou stanovenou ve vnitrostátních právních předpisech by měl být pro všechny věřitele závazný, je-li tento plán potvrzen soudem;

- e) nové financování, které je nezbytné k provedení reorganizačních plánů, by nemělo být prohlášeno za neplatné, zrušitelné nebo nevymahatelné jako jednání, které poškozuje věřitele jako celek.

7. Proces reorganizace by neměl být zdlouhavý a nákladný a měl by být pružný, aby bylo možno učinit více kroků mimosoudně. Účast soudu by měla být omezena na případy, kdy je to nezbytné a přiměřené vzhledem k ochraně práv věřitelů a jiných zúčastněných stran, jichž se reorganizační plán týká.

B. Usnadnění jednání o reorganizačních plánech

Jmenování mediátora nebo dohláze

8. Dlužníci by měli mít možnost přikročit k reorganizaci svých podniků, aniž by bylo nutné zahájit oficiálně soudní řízení.

9. Jmenování mediátora nebo dohláze soudem by nemělo být povinné, nýbrž by k němu mělo dojít podle okolností jednotlivého případu, považuje-li se toto jmenování za nezbytné:

- a) v případě mediátora s cílem pomoci dlužníkovi a věřitelům při úspěšném vedení jednání o reorganizačním plánu;
- b) v případě dohláze za účelem dohledu na činnost dlužníka a věřitelů a přijetí nezbytných opatření k ochraně oprávněných zájmů jednoho či více věřitelů nebo jiné zúčastněné strany.

Pozastavení výkonu individuálních práv a přeruš

10. Dlužníci by měli mít právo požádat soud o dočasné pozastavení výkonu individuálních práv (dále jen „pozastavení výkonu“) ze strany věřitelů, včetně zajištěných a přednostních věřitelů, kteří by jinak mohli snížit vyhlídky reorganizačního plánu. Pozastavení výkonu by nemělo bránit plnění probíhajících smluv.

11. V členských státech, které umožňují pozastavit výkon za určitých podmínek, by návrhu dlužníků na pozastavení výkonu práv mělo být vyhověno ve všech případech, kdy:

- a) věřitelé, na něž připadá významná část pohledávek a kteří budou reorganizačním plánem pravděpodobně dotčeni, podpoří jednání o přijetí reorganizačního plánu,
- b) existuje přiměřená vyhlídka, že reorganizační plán bude proveden a že zamezí platební neschopnosti dlužníka.

12. Stanoví-li tak právní předpisy členských států, měla by být po dobu pozastavení výkonu pozastavena i povinnost dlužníka podat insolvenční návrh a rovněž i přerušeno insolvenční řízení s dlužníkem zahájené na návrh věřitelů podaný poté, co bylo povoleno pozastavení výkonu.

13. Doba pozastavení výkonu by měla usilovat o náležitou rovnováhu mezi zájmy dlužníka a zájmy věřitelů, a zejména zajištěných věřitelů. Doba pozastavení výkonu by proto měla být stanovena podle složitosti předpokládané reorganizace a neměla by přesáhnout čtyři měsíce. Členské státy mohou stanovit, že tuto lhůtu lze na základě důkazů o pokroku při jednáních o reorganizačním plánu prodloužit. Celková doba pozastavení výkonu by neměla přesáhnout dvanáct měsíců.

14. Není-li již pozastavení výkonu nezbytné, aby se usnadnilo přijetí reorganizačního plánu, mělo by se zrušit.

C. Reorganizační plány

Obsah reorganizačních plánů

15. Členské státy by měly zajistit, že soudy mohou plány potvrzovat rychle a v zásadě písemným postupem. Měly přijmout jednoznačná a konkrétní ustanovení o obsahu reorganizačních plánů. Reorganizační plány by měly obsahovat podrobný popis těchto prvků:

- a) jednoznačná a úplná identifikace věřitelů, jichž se bude plán týkat;
- b) dopady navrhované reorganizace na jednotlivé dluhy nebo kategorie dluhů;
- c) postoj dotčených věřitelů k reorganizačnímu plánu;
- d) případně podmínky pro nové financování a
- e) schopnost plánu zamezit platební neschopnosti dlužníka a zajistit životaschopnost podniku.

Přijetí reorganizačního plánu věřiteli

16. K zvýšení vyhlídek reorganizace, a tudíž počtu zachráněných životaschopných podniků, by mělo být možné, aby reorganizační plán přijali dotčení věřitelé, včetně zajištěných a nezajištěných věřitelů.

17. S věřiteli s různými zájmy by se mělo zacházet v rámci zvláštních kategorií, které tyto zájmy zohledňují. Minimálně by měly existovat zvláštní kategorie pro zajištěné a nezajištěné věřitele.

18. Reorganizační plán by měla přijmout většina z hlediska výše pohledávek věřitelů v každé kategorii, která je stanovena ve vnitrostátních právních předpisech. Existují-li více než dvě kategorie věřitelů, měly by mít členské státy možnost zachovat nebo zavést předpisy, jež zmocňují soudy k potvrzování reorganizačních plánů, které podpoří většina těchto kategorií věřitelů, přičemž se přihlédně zejména k významnosti pohledávek příslušných kategorií věřitelů.
19. Věřitelé by měli mít rovné podmínky bez ohledu na místo usazení. V případě, že právní předpisy členských států vyžadují formální hlasování, by proto věřitelé měli mít v zásadě možnost hlasovat s využitím prostředků komunikace na dálku, například doporučeným dopisem nebo prostřednictvím bezpečné elektronické komunikace.
20. Aby bylo přijímání reorganizačních plánů účinnější, měly by členské státy rovněž zajistit, aby mohly být reorganizační plány přijaty pouze určitými věřiteli nebo určitými typy či kategoriemi věřitelů, nejsou-li tím dotčeni ostatní věřitelé.

Potvrzení reorganizačního plánu soudem

21. V zájmu zajištění toho, aby reorganizačním plánem nebyla nepatříčně dotčena práva věřitelů a právní jistoty, by reorganizační plány, které se dotýkají zájmů nesouhlasících věřitelů nebo které předpokládají poskytnutí nového financování, měly být potvrzeny soudem, aby se staly závaznými.
22. Podmínky, za nichž může soud reorganizační plán potvrdit, by měly být jednoznačně stanoveny v právních předpisech členských států a měly by zahrnovat alespoň toto:
- a) reorganizační plán byl přijat za podmínek, které zajišťují ochranu oprávněných zájmů věřitelů;
 - b) reorganizační plán byl oznámen všem věřitelům, jichž se bude pravděpodobně týkat;
 - c) reorganizační plán nesnižuje nároky nesouhlasících věřitelů více, než co by bylo možno přiměřeně očekávat v případě, že by nedošlo k reorganizaci, pokud by byl podnik dlužníka zlikvidován nebo případně prodán jako nepřetržitě trvající účetní jednotka;
 - d) nové financování, které se předpokládá v reorganizačním plánu, je pro provedení plánu nezbytné a nepoškozuje nepřiměřeně zájmy nesouhlasících věřitelů.
23. Členské státy by měly zajistit, že soudy mohou zamítnout reorganizační plány, které zjevně nemohou zabránit platební neschopnosti dlužníka a zajistit životaschopnost podniku, například kvůli skutečnosti, že nepředpokládají

nové financování, které je nezbytné k zachování činnosti podniku.

Práva věřitelů

24. Všem věřitelům, jichž se bude reorganizační plán pravděpodobně týkat, by měl být sdělen obsah plánu a mělo by jim být přiznáno právo vyslovit vůči reorganizačnímu plánu námítky a podat proti němu opravné prostředky. V zájmu věřitelů, kteří plán podporují, by však opravný prostředek neměl v zásadě mít odkladný účinek, pokud jde o provádění reorganizačního plánu.

Dopady reorganizačního plánu

25. Reorganizační plány, které dotčení věřitelé přijmou jednomyslně, by měly být závazné pro všechny dotčené věřitele.
26. Reorganizační plány, které jsou potvrzeny soudem, by měly být závazné pro všechny věřitele, kterých se plán týká a kteří jsou v něm uvedeni.

D. Ochrana nového financování

27. Nové financování, včetně nových půjček, prodeje určitých aktiv ze strany dlužníka a kapitalizace pohledávek, které je schváleno v reorganizačním plánu a potvrzeno soudem, by nemělo být prohlášeno za neplatné, zrušitelné nebo nevymahatelné jako úkon, který poškozuje věřitele jako celek.
28. Poskytovatelé nového financování jako součásti reorganizačního plánu, který byl potvrzen soudem, by měli být v souvislosti s reorganizací zproštěni občanskoprávní a trestněprávní odpovědnosti.
29. Měly by být stanoveny výjimky z pravidel týkajících se ochrany nového financování, je-li v souvislosti s novým financováním následně zjištěn podvod.

IV. DRUHÁ ŠANCE PRO PODNIKATELE

Lhůty pro prominutí dluhu

30. Negativní dopady úpadku na podnikatele by měly být omezeny s cílem poskytnout jim druhou šanci. Podnikatelům by měly být zcela prominuty dluhy, které vedly k úpadku, a to nejpozději do tří let ode:
- a) dne, k němuž soud rozhodl o návrhu na zahájení insolvenčního řízení, v případě řízení, které skončilo zpeněžením majetku dlužníka;
 - b) dne, k němuž bylo zahájeno provádění splátkového plánu, v případě řízení, jež zahrnuje splátkový plán.
31. Po uplynutí lhůty pro prominutí dluhu by měl být podnikatelům jejich dluhy v zásadě prominuty, aniž by bylo nutno znovu podat soudu příslušný návrh.

32. Úplné prominutí dluhu po uplynutí krátké doby není vhodné ve všech případech. Členské státy by proto měly mít možnost v případě potřeby zachovat nebo zavést přísnější ustanovení, která jsou nezbytná s cílem:

- a) odradit podnikatele nejednající čestně nebo v dobré víře, a to před zahájením insolvenčního řízení nebo posléze;
- b) odradit podnikatele, kteří nedodržují splátkový plán nebo jinou právní povinnost, která má chránit zájmy věřitelů, nebo
- c) zajistit obživu podnikatele a jeho rodiny tím, že si podnikatel může ponechat určitý majetek.

33. Členské státy mohou z pravidla týkajícího se úplného prominutí dluhu vyloučit určité kategorie dluhů, například dluhy vyplývající z deliktů odpovědnosti.

V. DOHLED A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

34. Členské státy se vyzývají, aby zavedly zásady stanovené v tomto doporučení do dne 14. března 2015.

35. Členské státy se vyzývají, aby shromažďovaly spolehlivé roční statistické údaje o počtu zahájených řízení týkajících

se preventivní reorganizace, délce těchto řízení a o velikosti dotčených dlužníků a o výsledku zahájených řízení a aby tyto údaje každoročně oznamovaly Komisi, a to poprvé dne 14. března 2015.

36. Komise posoudí provádění tohoto doporučení v členských státech do dne 14. září 2015. Komise v této souvislosti vyhodí jeho dopad na záchranu společností ve finančních obtížích a poskytování druhé šance čestným podnikatelům, jeho vzájemný vztah s ostatními insolvenčními řízeními v jiných oblastech, jako jsou lhůty pro oddlužení u fyzických osob, které neprovozují obchod, živnost, řemeslo nebo svobodné povolání, jeho dopad na fungování vnitřního trhu a malé a střední podniky a rovněž konkurenceschopnost hospodářství Unie. Komise taktéž posoudí, zda by měla být navržena dodatečná opatření s cílem upevnit a posílit přístup uvedený v tomto doporučení.

V Bruselu dne 12. března 2014.

Za Komisi

Viviane REDING

místopředsedkyně